

tre baltiske lande, at de får mulighed for at indordne deres lovgivning, så den kommer til at passe til EU-lovgivningen. Ikke fordi jeg tror, at EU-lovgivningen er det eneste saliggørende, men fordi det er et godt skridt på vej ind i medlemskabet af EU.

Mit ønske er, at den danske regering vil arbejde for, at det tætte samarbejde også på det lovgivningsmæssige område vil blive udbygget med de tre baltiske lande, og at vi vil blive ved med at være dem, der sparker bag på de 14 andre EU-lande for at sikre, at vi får et godt og udbytterigt samarbejde med de tre baltiske lande – udbytterigt ikke kun for Danmark og EU, men så sandelig også for de tre baltiske lande. Det er dem, der har brug for at få en økonomi op at stå. Og jeg tror, vi har en mulighed for at hjælpe dem på denne her måde.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan ikke dy mig for at sige, at SF's ordførerindlæg egentlig var en lille smule overraskende, for der blev jo på ganske overbevisende vis argumenteret imod disse associeringsaftaler. Alt, hvad der blev sagt, var for så vidt imod, og så kom der en sætning til sidst, som gik ud på, at derfor stemmer vi for. Men sådan kan der jo være sammenhæng i tingene.

Efter vores opfattelse i Enhedslisten handler det her om associeringsaftaler, der jo skal bane vejen for EU-medlemskab for Letland, Estland og Litauen.

Vi har støttet unionsmodstanderne i de baltiske lande, i de østeuropæiske lande, i Norge, Sverige og Finland, og det vil vi blive ved med. Og vi opfordrer befolkningerne i Østeuropa, i de baltiske lande, til at følge det norske eksempel og stemme nej til medlemskab af Unionen.

I den forbindelse er det selvfølgelig helt afgørende for os, om befolkningerne i disse lande virkelig ønsker at komme ind i Unionen. Det er bestemt ikke sikkert, de ønsker det. Nordmændene ønskede det jo ikke. Hvorfor skulle de baltiske befolkninger ønske det?

Jeg fornemmede klart, da jeg i sidste uge var i Slovakiet, at der er mange i Slovakiet, der heller ikke ønsker det eller i hvert fald ikke har nogen særlig entusiasme for spørgsmålet.

Når befolkningerne i de baltiske lande eller i Polen eller Slovakiet osv. får øget kendskab til konsekvenserne af unionsmedlemskab, så tror jeg, at modstanden vil vokse ganske betragteligt, bl.a. på grund af nogle af de problemer, som fru Anne Baastrup så korrekt gjorde opmærksom på.

Derfor er det meget vel tænkeligt, at man ved folkeafstemninger vil slutte med et nej. Det er meget vel tænkeligt. Jeg vil endda sige, det er overordentlig sandsynligt.

Der er bare det ene problem ved det, at det slet ikke er sikkert, der bliver folkeafstemninger i disse lande. I hvert fald har den tjekkiske regering klart givet udtryk for, at den agter ikke at afholde nogen folkeafstemning i Tjekkiet. Det er ikke nødvendigt at blande den tjekkiske befolkning ind i det spørgsmål.

For Enhedslisten er befolkningens holdning ved en folkeafstemning selvfølgelig det helt afgørende spørgsmål, og vi vil under ingen omstændigheder være med til at godkende EU-medlemskab for et land, der er ført ind i Unionen, uden at befolkningen har godkendt det ved en folkeafstemning. Det skal være ganske klart.

Men vi vil altså opfordre befolkningerne til at stemme nej. Når vi vil gøre det – og også ville gøre det, hvis man i de baltiske lande fik mulighed for at stemme om disse her associeringsaftaler – er det, fordi de grundlæggende handler om tilpasning til hele lovgivningen om det indre marked, privatiseringer, liberaliseringer, kapitalistisk markedsøkonomi, bindingen til et samfundssystem, som ikke er godt for os danskere, men som vil være endnu værre for befolkningen i disse lande, hvor der i forvejen er store sociale problemer, og de vil jo blive endnu større. De vil blive endnu større, der vil blive endnu mere arbejdsløshed, endnu mere ulighed og endnu større sociale problemer, således som det nu engang er under kapitalistiske forhold og især i de lande, der ikke har den stærkeste økonomi. Kapitalismen er jo karakteriseret ved, at de, som har meget, de får mere, og de, som intet har, de bliver frataget endog det lidet, som de havde. Og det er jo desværre nok det, der kommer til at ske i de østeuropæiske lande, hvor regeringen sikrer en indlemmelse i Unionen.

Af disse enkle og klare grunde er Enhedslisten naturligvis nødt til at sige nej til disse associeringsaftaler. Vi vil ikke være med til at påtvinge befolkningerne i disse lande de levevilkår, som bliver resultatet af det her.

Det er klart, det ville gøre indtryk på os, hvis disse aftaler blev sendt til folkeafstemning og dér godkendt af disse landes befolkninger, men sådan bliver det nok ikke.

Vi frygter først og fremmest, at det, der vil ske, er, at Tjekkiet og Polen optages med eller uden deres egne befolkningers godkendelse, og